

NA PUSTÉM OSTROVĚ

Autor: Josef Janšta Ilustrace: Jiří Vančura

Zdál se mi strašný sen – rozbouřené moře, naše loď se zmitá ve vlnách, kormidelník už nestačí natáčet loď napříč vlnám, a tak

nás přikrývá obrovská masa vody. Následuje tma a nedá se dýchat. Pak přece jenom trochu světla jako při svítání. Silný proud mě tlačí nahoru, světla přibývá, ano, je to slunce! Vidím je, když mě proud vyvrhne na hladinu. Volám, pak křičím, já sám: „Hurá, jsme zachráněni!“

Plavu a blížím se k pevnině s palmami obtěžkanými banány a kokosy. Cítím příjemné teplo v ranním oparu. To když lehce našlapuji v měkčím písku a usedám do stínu palmy. Rozhlížím se kolem sebe, ale nikoho nevidím, slyším jenom papoušky a další ptáky, cítím vůni moře. Křičím o pomoc, ale ozvěna z pralesa se mi vrací. Už nevolám „hurá“, protože nejsme zachráněni, jak jsem ještě před chvílí jásal, ale mohu stísněně opakovat: „Jsem zachráněn... já... sám... jako kdysi Robinson.“

Budím se. Jak jsem šťastný, že nahmatávám svůj polštář, v okně vidím hvězdy a měsic a vedle mě spí osoba mi nejdražší. Přemýšlím, proč se mi zdál tak pitomý

sen. Aha, už vím! Četl jsem odpovědi na průzkum: „Co by sis přál, kdybys ztroskotal na pustém ostrově?“

Ptáte se, jaké byly odpovědi? Následující: 63 % dotázaných odpovědělo, že by si přáli mít na pustém ostrově svého partnera; 15 % lidí z průzkumu by si přalo mp3 přehrávač; 8 % by rádo přivolalo slavnou osobnost z filmu, ze sportu apod. (Zdroj: readerdigest.cz/anketa)

Co s takovým zážitkem? Je to k čemu? Lodí necestujeme, pustý ostrov nám nehrozí. Ale přece mě cosi napadá. Není takovým pustým ostrovem naše smrt? Může nás v ní držet partner za ruce, může nám hrát hudba a navštívit nás nějaká slavná osobnost. Přesto zůstaneme ve smrti sami. Jak by asi dopadl průzkum, co si v hodině smrti přát? Křesťan odpoví bez váhání: Přejí si Ježíše Krista a také jeho Matku Pannu Marii. A nebojím se: Můj Dobrý Pastýř mě převede branou smrti do nebeského království, kde spasení lidé obývají nekonečnou pevninu, která se zdála být v hodině smrti pustou. A pokud na této cestě do nebe skončím ještě na zastávce (očistec), budu již nebe vidět a moc se do něho těšit.

text otec Václav Trmač ilustrace Helena Filčíková

KAMENÍ. KAMENÍ. KAMENÍ

„Z Egypta do Betléma!“ usmál se učený znalec Bible, když konečně mohl pokleknout na místě Ježíšova narození, z něhož svatá rodina putovala opačným směrem. „Nebo spíš z Říma do Betléma,“ dodal, když mu hlavou probíhaly myšlenky na léta vlastního života. „Tam mohl být začátek mého života koncem mé spásy; jak by bylo krásné, kdyby můj pozemský život skončil tam, kde spása všech začala!“

Kdoví, pokolikáté už Jeroným vyznával Kristu hříchy svého mládí. Dokud byl doma pod dohledem rodičů, choval se jako vzorný křesťan a ani ho nenapadlo, že by tomu mohlo být jinak. Rodiče věřili, že stejný zůstane i během studia v Římě, v blízkosti papeže, blízko hrobu svatého Petra. Jak by se na takovém místě mohl zkazit? Jenže v Římě jsou i jiní lidé a jiná místa. Mladíkovi spolužáci pocházeli také z bohatých rodin. Mohli si dovolit věci, o kterých chudí neměli ani tušení nebo je znali jen z doslechu. A rád a ochotně zasvěcovali vykuleného venkovana do možností zábavy ve velkém městě. Jeroným byl natolik zaujat všemi těmi novinkami, že mu tenkrát nepřišlo divné, když přes den poslouchal přednášky o Boží lásce nebo křesťanských ctnostech a v noci se opíjel, hulákal s kamarády na ulicích, trápil nahodilě chodce, občas něco rozbil nebo páchal jiné nepravosti. Teď mu nad tou rozpolceností bylo smutno až k pláči, a když si uvědomil, že klečí na místě, kde se Spasitel poprvé dotkl naší země, přeběhl mu po zádech mráz. Jak nesmírná propast dělí způsob jeho studentského života od toho, co na tomto místě začal uskutečňovat Bůh! Po okamžiku hrůzy nad vlastními hříchy však Jeronýma naplnila radostná vděčnost za to,

že i odpuštění hříchů patří k velkým tvůrčím činům Všemohoucího. Jeroným se modlil, děkoval Bohu a chválil ho celou noc. Ani si nevšiml, že nějaká byla. Poznal to jen podle toho, že po skončení modlitby bylo Slunce najednou na východě. Zase ho napadlo: „Od konce k začátku.“

A dodal k tomu: „Tady zůstanu.“ Zašel si ke studni pro vodu, vypátral majitele pozemku v okolí místa Ježíšova narození, získal od něho souhlas se stavbou malé poustevny na tomto místě. A pustil se do práce, na kterou nebyl zvyklý a která mu činila potíže i vzhledem k jeho věku a dlouhodobému životu v přísném odříkání. Začal nosit kamení na stavbu. Snažil se myslet víc na Boha než na jejich tíhu a ostré hrany, ale krvácející dlaně a odřené prsty odváděly jeho myšlenky jiným směrem. Ani na okamžik ho však nenapadlo, že by mohl práce zanechat. Jen si řekl: „Ježíš krvácel za jiné, já jenom za sebe,“ a pokračoval v práci. Několikrát se mu stalo, že s obrovskou námahou vyvalil do kopce větší balvan, a když už byl skoro u cíle, kámen se mu vysmekl a skutálel se zpátky dolů z kopce. Jiný člověk by asi nadával nebo dokonce zaklel, ale tento učenec jen pomyslel na to, kolikrát ho Bůh vytáhl z jeho hříšného způsobu života a kolikrát se on sám zase rychle vrátil ke svým zlovykům. Teď se Jeroným vracel pro neposlušný kámen a cestou místo vzteku chválil Boha za jeho trpělivost. Když nezkušený stavitel přehlížel večer výsledek své celodenní práce, byl sám překvapen, jak málo toho udělal, i když si odpočal jen chvilku za poledního žaru. Myšlenku, že

poustevnu postavit nikdy nedokáže, však rychle zapudil: „Musím být stejně trpělivý, jako byl Bůh se mnou!“ A vytrval. Když už nemohl, nazýval dopravované kameny podle svých hříchů nebo podle lidí, kteří potřebovali jeho modlitby, a dával tím své práci duchovní smysl. „Toto chci odčinit, tomu chci pomoci...“ Po několika dnech přestal cítit bolest. Těšil se na hotové dílo tolik, že skoro nevnímal současnou trápení. Ráno sice vstával celý rozlámaný, ale jakmile si uvědomil, kde je a co tu dělá, zapomněl na své staré kosti, začal myslet na Boha a vydržel další den, tak dlouho, dokud nebyla poustevna hotova.

SV. JERONÝM

HIERONYMUS SOFRONIUS EUSEBIUS, KNĚZAUCITELCÍRKVE

Pocházel z chorvatského území. Ve 4. století studoval v Římě a několik let žil jako poustevník poblíž Antiochie. Byl vysvěcen na kněze a pobýval v Konstantinopoli, odkud se vrátil do Říma. Na pokyn papeže Damasa pracoval na revizi překladu Nového zákona podle původních textů. Byl nazýván Iverem křesťanské polemiky. K Bibli (Vulgata), jejíž překlad dokončil během třiceti let v Betlémě, přidal obsáhlé komentáře. Napsal mnoho obranných listů a podporoval řeholní život.

Vlak Jana Pavla II. v České republice

Možná víte, co je „papamobil“, ale nevíte, co je „papežský vlak“. Můžete se s ním seznámit ve dnech 21. – 24. září, kdy přijede do České republiky poutní vlak Jana Pavla II. Ve středu 21. září dorazí vlak z Maďarska do Starého Města u Uherského Hradiště. Zde na nádraží bude pro veřejnost otevřen ještě týž den odpoledne a ve čtvrtek. Poté vlak přejede do Olomouce, kde bude od pátku do soboty.

Co je papežský vlak? S myšlenkou jeho vytvoření přišli polští železničáři na jedné z poutí. Chtěli tak vyjádřit díky muži považovanému za největšího Poláka v historii. Realizace nápadu se ujal bývalý přednosta stanice Varšava-Hlavní nádraží Ryszard Marciniak, který dnes mezi polskými železničáři působí jako kněz. Papežský vlak se na kolejích poprvé objevil v červnu roku 2006. Od té doby se v něm svezlo na 160 tisíc zájemců.

Čím je papežský vlak výjimečný? Vlak je vyzdoben momentkami z četných papežových cest po celém světě. Na jeho čelní kapotě vidíte papežský erb Jana Pavla II a velké písmeno M symbolizující Pannu Marii. Uvnitř vlaku je i rozhlasové a televizní ministudio, které umožňuje živá vystoupení s papežskou tematikou během jízdy. Ve vagoncích najdete také řadu obrazovek, kde můžete sledovat dokumenty o papežově životě a záznamy jeho nejslavnějších vystoupení během poutí po světě.

137tunová a 68 metrů dlouhá žlutomodrá souprava je jedním z nejmodernějších vlaků současných polských železnic. Dosahuje maximální rychlosti 110 kilometrů za hodinu a pojme 187 cestujících. V květnu během své návštěvy Polska se papežským vlakem svezl nástupce bl. Jana Pavla II, na papežském stolci Benedikt XVI. Při této příležitosti ho posvětil.

Zdroje: ado.cz a rozhlas.cz